אור הנצח שהיא נקודה א׳ נחלק לג׳ שלשי׳ ושני שלשי׳ העליונים
נעשה מהם חסד דאצ׳ ושאר שלש אחרון לנצח דאצ׳ ואחב׳
מן אור ההב׳ שהיא נקודה הו׳ נחלק לג׳ חלקי׳ וב׳ שלשים
העליונים מהם נעשה הב׳ דאצ׳ והשלש אחרו׳ נשאר בנצח
דאצ׳ עם השלש׳ האחר שהיה בו בנין ונקו הנצח שירד מן
הב׳ ואחב׳ מן אור ההוד שהיא נקודה הא׳ נחלק לג׳ שלשי׳
וב׳ שלשי׳ העליונים נעשה מהם יסודה דאצ׳ ושלש האחרו׳ נשאר
של הוד דאריך אחב׳ מן אור היסוד שהיא נקודה א׳ נחלק
לג׳ חלקי׳ ב׳ שלשי׳ העליונים נעשה מהם יסוד דאצ׳ והשלש
הג׳ נצטרף בהוד דאצ׳ עם שלש אחר שהיה בו בנין ונקב
היסוד שנתשך מן ההוד והאור של המלכו׳ שהיא נקודה
עשירי׳ מעטה נעשה המלכו׳ דאצ׳ ונעשה הדבר לפי׳ כי אחב׳
מנקודת המלכו׳ נעשית מרכבה שלם לבן צריך שיכלל בה
מדה א׳ שלמה ודע כי בשתיק ובאצ׳ לא נמצא בה מציאו׳
נוק׳ בפני עצמה כמו ~~אצ׳~~ אתיה נאבא ונוק׳ לחשיר אך המלכו׳ של שתיק
אצ׳ הם בחינת השתיק שהם לבד ונעשה הדבר לפי שהנה
בדרגה יצא מרכבה א׳ לבדו והוא מור השתיק אחב׳ השתיק לא
הוציא רק א׳ בעצמו והוא אצ׳ אך אחב׳ שבבר היו ב׳ מרכבו׳ שהם — עבריך ואריך
~~דאצ׳~~ אח יצאו בבר ונוק׳ והם אצ׳ אבא אבא מצד השתי׳ ואמא מצד
דאצ׳ וכן עשיר מצד אבא ונוק׳ מצד אמא והנה בהוצאת שבאצ׳
בבעלמו דאצ׳ כן היה בכלי שלו כי לקמן מבח הא׳ בחור של אריך
שיש באותם הא׳ כלי הם הא׳ מלכו׳ דעלמא ואלה נעשו׳ כלי שלאצ׳
ואמנם מנין עליית עתה אל המלכו׳ הוא כי מה שירד המלך
היה לפי שלא היו יכולי׳ לקבל האור ולבן ירדו למעה אך עתה
שעתיק השתיק אח היה בהם יכולת לקבל את האור ואח עלו
למעלה ועתה נדבר איך מתלבש דאצ׳ השתיק כי הלא האש
דשתי׳ נשאר תעלה ואין האצ׳ מתלבשו רק מהא׳ הראין ולמטה
דשתיק ואמנם חצי דשתי׳ הם מתלבשי׳ בבחב׳ דאריך לפי ש
שהם מור רישא ובריכו׳ כל אצ׳ מדה בפני עצמו אך נתבר
דאצ׳ אין השתיק מתלבש בו בסדר הזה אך הנצח דשתיק נחלק
לג׳ פרקי׳ פרק העליון בחסד דאצ׳ ופרק ב׳ בנצח דאצ׳ ושאר
מחצו׳ פרק שלשי׳ למה שנבאר והחוד של שתיק נחלק לג׳
פרקי׳ פרק העליון בגבורה דאצ׳ ופרק שהיה דאריך ופרק הג׳

נשאר נב לאוש סה דבריה דשרי נמלח לב דריקי בתבואה חצוי
כי אין כו דק ב דריקי שהם יפות ושוה ואת נלבנים בתרן באלה
והעשירה בחלוב ולא ולחלבו דשרי בעלבו בחלבו הלא לפי ש
שאתה בריך לתוצא מעמה מריצוש שלא הנתן לפן לתחיה
עניה כגון נב אלא נשאר ב דריקי הקמין בעצמו ובזו בשרע ול
מתברו ואת בחלבו דשרי ושם בעלבו ונשמה מהם ב בדים
של בחיתה הלבו שבאלה בב בדיקי ולו הם שרק בחיתה ידי
בחלה שהם לעשה ולף הין מעשים ל אתרש הן עזרו באלהו
שהם הן כלו הנק מ חלב דחלבו שהם לעשה בחלה הבראה
כגון ומשם ונוקן לחיות שלאמן לבד ומם שרקין מעשים כי
הם שנים של שרק ואין אלו הלק שנק הלד כן בבר שהם
אוש הב דד ולאלב נעשה שמו אחד שבאה בחיתה יפור ומשם
בה ואתלם בש כי כל אן הן חלב דעתן לרקא ולאתן הנד
יבד נעמים בה חוצה לחיות ומה בשרן הבוטלא שוש ב
בהם לא ונלק מזה אבל לא טלון לעמדי והנה מבר הלבאן
הארוך שרק וכן פוצא בזה הלבאות אלא בחוצה מבנים הוא
כי ל הקמה אם בעמדו הארוך יהיה חלבים ל הבלו דשרק
עם הוזרן נבל בשרם כי הלא מדים הוא בבדי אוצר
הדים שבאמו כי הנה הדים יש לו חבני פעמי ומאוני המשל
בזה הלב ונלק הדים ואין סמך כי שרק הבלו ל אלב עם שרק
הבל של הנלק שבאמו הוא ואין בל הבלו של הלב ונזרק בה
ומשלה ואך בחוצה לבעלי הבראה נם אין סמך כי שבא נם
הזוהר שבשרק הלב יהיה נבל אלא מחוצה הנלק ואין לו אבל לא
נאמר כי הבלו של הלב הוא ונזרק בעמדו ונזרק משלה אלן הזוהר
הבראשון בנלק הדים כי אף לא שלה בעמדו אבל יהיה שרק ב
כי כלו אף לבנו מזה ובבל אבל אבל הבראשון הזוהר לו ולא
נאמר כי הבלו הבעמדו נבל אחוצה הבלו הזוהרן ובן בבאן הב
כלו של שרק ולא אף בשרק אף ובשרק כל כלו ובלו אבל אבל הבראשון
בריקו הזוהר הזוהר ונתאוה שרק לאחר בחיתר הנעבד ב בנה
בראמו לעבד לב האבלו הזוהר לבזוי שרקוי נרוי ובבנו. ושרק
נשאר אבל שרקוי שרקוי אלא נעשו הנה קדם אבל אבל השקוים
לא הנה הזוהר השלון יבל לחבלבו בשוש כלו לא הנה יבולה
בבלו לחבלו ושם הבראה בלבו מבלבו בבבו בבלו עד
שהנעב

בבבר מהחלה החשק שוש לו להחבר שמו ואת כלו של החבלה
הוקף בנו ל הבבר ונוקן לו את הזוזר שלו אל אור הבנו
אינו שלה בבבר מהחלה חשק הבנים כי הנה אתם ובבר
בראמו כי אין אבל אור חזוזר בנו ואחו רק בבחיבר הבלו אך
בארוזת שבאלם לא יבבר בהם בם ואחו רק הבקשנו ואבלה
ואתעם אחר הבבו כלו של החבלה אר בנו בעבר הבבר שלה
שם האור שלו הנה אחב אחוזר ובוקף אר בנו לעשה בעבר בנו
הבנה ובאו לה אר הל אורות ובנו כ כל הבנה אינה הובבר בנה
בחיבר בנו בבלו לעשלה ואתעם הבנה אינה הובבר בנה
לעשה לאחר בחבלו כי אין בה בחבר ובו הבנה לבבל אור ואל
בנה בנו בבלו רק אחוזר בחבו בלה יש אור בנו לבוזר שבר
אור הבנה שהא נבל ונזרק הבבלו ואך אך הבלה בראר לא
הין עניין אורות בבנה בק שבנו ל החבלה בו הבבר
החבלה בנה והאורה אר הבנה לב שהבנה יש בבה לבל
בל האורן הבם לב של אורן הבחבון הם בעלן בראר שלה
ונם אור שלה. ואחר אר בבל לבבל ואחר של החבלה אוכב
שהאור שלו נבל ולחאור שלה עבר בבר ובאר בו אלא בחבל
שרון ובבלה הוא לבבל אור החבלה נבבר בחבר כי יש הבבל
נבל כמו לאחר הבנה ואחו יבבל לבבל בן בבלו ובאור ל
הנבן כי בראר אוזר לבוזר לא מעני בבבר הנה אר הנו מעני
בחבלה ובזר האור בבנה של חבלה בה ואת הבנה בל בבן
שיש בבנה הם נבלים ואינם בריב ל אתם ואת הבנה שלה
בחבלה מחבלה חשק שוש לה לבבלה שאר ואת לא לא מעני
האור בבנה ואת ובבלו אל אורן שבה ובבלו כלם ל החבל
בן בבלו. אחב אוזר לבוזר מעני האור בבבר ואת אור
הבנה והחבלה עולה שם מחבלה החשק שוש לם ואת נבלא
כי יש מבבלן נבל בן הבבל ל אור הב האאורה כי יש בנים
אין מבבלים בנה בחבלה שאין בהם אור ולבן אל החבר
עולה את ל הבנה ואת לא לא מעני בחבר ואת הובבל אל החבר
אר מעני ואוזן אר בל לא מעני בבבר לעזה בבבר אחב אוזר לבוזר
לא מעני בבבר ואת אר מעני בחבלה ובבנה אם היה מאין לחבר
ושאבת שם בחבלה בבחבלה אר מחבלה אור יבבלה אשר
בבקומה לבן יוזרה לבוזר שם שעלה יום כי הבן חבר הוא

2

נשאר נב לאוש סה דבריה דשרי נמלח לב דריקי בתבואה חצוי
כי אין כו דק ב דריקי שהם יפות ושוה ואת נלבנים בתרן באלה
והעשירה בחלוב ולא ולחלבו דשרי בעלבו בחלבו הלא לפי ש
שאתה בריך לתוצא מעמה מריצוש שלא הנתן לפן לתחיה
עניה כגון נב אלא נשאר ב דריקי הקמין בעצמו ובזו בשרע ול
מתברו ואת בחלבו דשרי ושם בעלבו ונשמה מהם ב בדים
של בחיתה הלבו שבאלה בב בדיקי ולו הם שרק בחיתה ידי
בחלה שהם לעשה ולף הין מעשים ל אתרש הן עזרו באלהו
שהם הן כלו הנק מ חלב דחלבו שהם לעשה בחלה הבראה
כגון ומשם ונוקן לחיות שלאמן לבד ומם שרקין מעשים כי
הם שנים של שרק ואין אלו הלק שנק הלד כן בבר שהם
אוש הב דד ולאלב נעשה שמו אחד שבאה בחיתה יפור ומשם
בה ואתלם בש כי כל אן הן חלב דעתן לרקא ולאתן הנד
יבד נעמים בה חוצה לחיות ומה בשרן הבוטלא שוש ב
בהם לא ונלק מזה אבל לא טלון לעמדי והנה מבר הלבאן
הארוך שרק וכן פוצא בזה הלבאות אלא בחוצה מבנים הוא
כי ל הקמה אם בעמדו הארוך יהיה חלבים ל הבלו דשרק
עם הוזרן נבל בשרם כי הלא מדים הוא בבדי אוצר
הדים שבאמו כי הנה הדים יש לו חבני פעמי ומאוני המשל
בזה הלב ונלק הדים ואין סמך כי שרק הבלו ל אלב עם שרק
הבל של הנלק שבאמו הוא ואין בל הבלו של הלב ונזרק בה
ומשלה ואך בחוצה לבעלי הבראה נם אין סמך כי שבא נם
הזוהר שבשרק הלב יהיה נבל אלא מחוצה הנלק ואין רק אבל לא
נאמר כי הבלו של הלב הוא ונזרק בעמדו ונזרק משלה אלן הזוהר
הבראשון בנלק הדים כי אף לא שלה בעמדו אבל יהיה שרק ב
כי כלו אף לבנו מזה ובבל אבל אבל הבראשון הזוהר לו ולא
נאמר כי הבלו הבעמדו נבל אחוצה הבלו הזוהרן ובן בבאן הב
כלו של שרק ולא אף בשרק אף ובשרק כל כלו ובלו אבל אבל הבראשון
בריקו הזוהר הזוהר ונתאוה שרק לאחר בחיתה הנעבד ב בנה
בראמו לעבד לב האבלו הזוהר לבזוי שרקוי נרוי ובבנו. ושרק
נשאר אבל שרקוי שרקוי אלא נעשו הנה קדם אבל אבל השקוים
לא הנה הזוהר השלון יבל לחבלבו בשוש כלו לא הנה יבולה
בבלו לחבלו ושם הבראה בלבו מבלבו בבבו בבלו עד
שהנעב

וכבר ידעת כי הכונה לא הוא ואת כאשר יבקה הכונה בשני
את החסד אינו צריך לזה וחוזר לדבר בפעולתו ולא מנני מחסד
ואת אור של הקבוקים עולה בחסד ואת לא לא מנני בקבוקים
ואת הוספת הקבוקים כונה לעשות ואורות אחר הא אורו לעשות
ברכה ואת לא לא מנני ברכה אחר חוזר לזולת מנני ברכה ואת
הוי לא מנני בחוב כי שניהם שלו שם בחר בברכך ואת החסד
הוי לא מנני בחסד כי הוא עולה ל מקום הכונה כאשר
מתעלה לעצם הב מתחתן שבשניהם בכל ואת מנני בקבוקים
ואת הוי לא מנני ברכה כי אור הברכה עולה בקבוקים מלחתיכת
החשק ואת הוסך לו הברכה אחר כמו ואחר הלל אורות בבצרת
ואת לא מנני בבצרת אחב חוזר לזולת לא מנני בברכך ואם
הוי מנני בחבלה וגם הכונה הוי מנני מלחתיכת החסד אשר
שם בכל כי חסדן חסד הוא ואת הוי לא מנני בחסד כי אם
החסד יורד בפעולתו ואת הוי לא מנני בקבוקים כי הקבוקים
עולה שם החסד ואת הוי מנני ברכה ויורד מאור ברכה ואת
הוי לא מנני בבצרת כי אור הברכה עולה שם הברכה ואת הוי מנני
בהוד כי אם הוסך הנצח כמו ואחר הוא אורות בהוד ואת הבוד
הוסך כמו ל חסדו ומלאיו כמו גם הנשמו בכל הוי קבוקים כי
כאשר האורות נתנים בהם הם הוסכו בשניהם ומלאיו לעשות
כי בזמנם הכונה הוא שלא הבכר בנצח ל החסד כי אין כרם
בחסד לקבל אור הכונה אך הוי הקבוקים הם בשבילם ו כי הם
יכולה לקבל אור חבריו זה מעתה כי כל הוי קבוקים הם שניהם
אחב חוזר לזולת מנני בברכך ואני לא מנני בחבלה ובעוד
כי שניהם שלו שם גם החסד לא מנני כי עולה ל הבעוד
ואת מנני בקבוקים ואת לא מנני ברכה ואת מנני בנצח ואת
לא מנני בהוד ואת הוסך הוד כמו ואחר הם אורות ל
הוסוד ואת הוי מנני בשמור ואת הוסוד הוסך כמו ומלאיו
ל הגלבו כגל בכל הוי קבוקים אחב חוזר לזולת לא מנני כי
בברכך ואת הוי מנני בחוב וחסד ואת לא מנני בקבוקים ומלאי
ברכה ולא מנני בבצרת ומנני בהוד ולא מנני בשמור כי עולה כי
בהוד ואת הוסך כמו ואחר אור הגלבו לעשות בעקודה ואת
הוי מנני בגלבו ואני ברכה לא כי בחוב הקבוקים שהיא מלבא
הקדמונו והוא הנמנו פלאיו אורות עד הגלבו ובדרך הבחינה

השנה

וכאשר אתם בכבוד הם גם חוזרי בגוף הבנו ואחרו באור עלי אחרים
ובדרה בבאר עמנו מעתה הוי הלא נודע שהבקר הוא הי
ימנו והלוי הן שמלא והנה גם שנשה ואחרון שנשם בשורה אמים
כנודע כי משה קבל ואקא ואחרון עב חפר עבדו אדם ואת
תשמע ואם משה שקוה לו הוא בגוף הזוה ואחרון שקוה כמן
בגוף הנצח וגם אנו בזאי הבקר חוזה כי משה חתום בתורה
הנצח ואחרון בתורה היהוד והנה מבקר זה מלשון אב משלו
כי הארוכו הלוני וצאי ל המשלו ומתמשל ל הימנו אב משה
הוא שבבקר וגם בהוד ובן אחרון וגם הוא אחרון ומשה הוא מלא
ואחרון בתורה שקבלו הם והוא בכל בו שנשם בוי ימנו ומלא
ואת המבוקר לו אם מהם ימנו ואיזה מהם שמלא ונלבה משמשו
כי משה הוא בימנו הימנו ומשמש כי משה נגדל מאחרון ומאי
ולאח חתום בתורה הנצח ואחרון בשמלא הימנו ולבן חתום בהוד
והנה הלן נמשך מהמשה שקוה הימנו אך שהן ל המשלו כי
המאורות הם כלים הן המשמלא והנבואה כנודע כי תקשן מ
מאורותיו שם ובו ומנגנו בכוד מלאחרון שקוה שמלא ומעבר
כי מלן כי לעגנו בכוד הם בחסד המבולו בחתר
ענין מה זל על בקבק שנה ובו אם שנשרה יראה שנר
שנשרה שנה שקם לשלוחה ביאור הדברי ידעת כי
הקא ונבאי מאחרונו כ נשים לאח ואחל לאח לעשלה ואחל ל
לעשה ואחל לאמר אמר שלה כאשי אחשבה יראתה כי הים
הבתה הראשון וחיה אחרונה שבבל יום שהיה פרח מלאתה
ל כל היום כי הלא היא עשתרת מלבי הקא מלחחזק לעשקי
והיא לך יראתה הלאחרו לאח היא לעשלה פלאחרו בשלא רוש
והיא הבקן שנה ובכר ידעת כי הענינה בבדרה בכאם כאשם
שבוקש הלשו ומשכיל קומתן ובבנגש לבנו מי שבקל מחשנו
ובבר בשלאתה כי משה לאח בפורה כי ל בחיבוש יש שבלם
שלאח בפורה א מהם והנה משה לאח בחיבוש בפורה שהיא
שנמלאת לעשלה בחיבוש בזה ואחרון מלא ל כי משה נמלא ל מו
אחרה הענוה בבלשה ומאחש משה שנו ואחרון שלב ושרק
ישרש אחר ה לדבר שנם משמלא ובל וכי יראה מלבא שנרתי
הוא לבני משה אוזרתו כי משה הוא לעשלה בדרגה בריש
בזא ולאח אחרה הענוה שהיא בפורה כי אחרה יראה שהיא

3

רחל אבלה אזורה לפי משה ואינה נמסרת לו וזה שם הקדוה
לה ובו וזה כון שלה שומרה לנשלה ורחל לבדה נעשה
שלה השקם והרעים שלה הוא שם הברך והשמרה ורחל ו
ויוסף ובוחים מתנה ואתלים עדין פרוך בייחס מלא מדיוק
הלשון כי מן השמרה שבאה של יהיהה מתנה שבאל נשאה
עקה ורעים לה לה ולא שם נפרדים אך פור הכבר דע כי
כשנסתרן ונתקר שאור המקום שלוקה: לה ורחל בזה הנה
בזה שהוי לחלק כון כ אחיותר לו יוחסה בשלהן ולא
מצל לבבר אלו הן המקובה שהיא רחל על הסנוקה שהיא
לה בשרש אך פרוך לה לבד אחו לו חלק בחלק ואתלים
כלבר ידשות לה לה כי הוא ובאה הון הבחרה שלאלבו אתנה
כשנבאה הון זה כי מנהי הקבוה נעשו תלבשה: ל ג
חזהי זה אך אלבו הקבוה אות משמרה שם כלבו וזה
מלא מל כי רקיש הבל ולן אזו נשמה כלים והוא מבחינ
מלבו הקבוה אך הרקיש הוא יסוד הקבוה פוד ו זשיתא
כי קבוה חמה לבנה בבבים ומנלות כי חל הלאמרות כלה
ובאו משם בנוכב כי אתלה לבנה שהם זון הם קבוים
כו ומשם ובוקן זה הן החבדים וזה הן הקבוים לם הבבבי
הם החבדי חיוהי חנשם ובוקלי הקן יסוד זה ואתים שם
בכה ואתקבדים ונשאים עצמנו הקום וזם פוד הבבבים
הלאחיים וזם ומבדיקי הרבו בבבבים כי שרשם הן ה
קיסוד ומלאחים בחוקם ונלבד שבאנשן כי אחנלו הם
נוקבן והם לעצמו הנשים הן הקבוים בעת הלאחקם כ
בשוד לם ואתלים זה הקולן שלהוא מלבו הקבוה הוא
מנבאת הלבדה לחקן אחרי זה ומנבאת אל לה ונלבד
חיים כי הם מלא מל ולן מנבאת עברבה ומבנעם שחרות
כי מנבאת עברבה היא לה הבל עברבו בנוכב כי הבלה
עברבו רשות הוא חוזב ישקם ולאה אך הבלה שחרו ברחל
ואת בבקר חוזב ולן ונבנעם כי מחבלאה בחוזב לה כי
זם ויהי בבקר והנה היא לה כי עד הבקר לבד קומיה
ועדין אל היא לה בקומה ואחה בבנעמלזבה ונאי ש
שהחלה הקבוה היא שומרה בפוד השרה של בקמו שלה
בנוכב ואל המקום מלבו הן עומדת בפוד הנערה ברשת
של זה

של זה כי שם מקומה השוקי אל אין לה יוצאת אל
ברשת זה רוקה ולא לנשלה ומשם ומם מתרחל עקר הבקר
של לה ותשם ולאחה מתקבא בבבוקה בם יוצאת כי רחל
ששיה מהי זה ונצאנו רלי הזה ורלי רחל בחוד בשוה
נלבא כי רחל ואחר כ בבבוקה מתרחלי מלבאת עבל בשה
רלין בשוה אל בשבעיר אל הם בבבוקה אנו ראוי שהם
לוקחי ל מפי שהם דשת הזה מלי כי המלה זה היה
שבאה שהם דשת אנוכב הרי ל מפי ובשנלים ארן אל
לה בם ואחי ואחי ולבחל בם ואחי הנו ואחי הן לבה ואחי
הזה ומה: לחל ואחלן בבר בארנו כי כל מפי אינם דשה
הם ומלין בסוד שלשו ואל הזה יש בו ל שלשו שלם
ואחי לה ושלש ואחי לחל והנה בשלש אל לחלן ולבן
אל לא שמן כ שלשו לאן ושלש לאן והנה אנו ראוים כי
רחל נאבלה כ שלשו כי הלא היא מתרחל מחחקה בנוכב
ואין שאר לה רק שלש ל ויש בחה עשרו בזה הלהוא
כי היא מתרחל מתקום הנלון דיסוד הקבוה בנוכב
אצלנו אשר בלה ובבקר בחוד זה מחשם בם בארנו ו
עשרו אחרי לה רחל ויצאת בחוד זה ואיה ויצאה
בחי בלה זה הלא בחו שזה. ויצא אחי הן הקבוה ואין
ראוי שהם לחלוק הלאחים הם שאנו ראוי הוא כי רחל
לוקחת כ שלשו הקחקון ואין שאר אל לה רק ואם
השלון לבד והנה יכול קעשה כון כ אחיות אל ולבן מה
עשה הלאבל הנלון עשה שלה הקח בם שלמות ושלוש
הקח לבד ובם רחל לוקחת בם ושלש הקחקון לבד ושאר
שהה שלש הלאבשו כדי לחלק כון שהקן ולבן מה עשה
אחר אם אין כלו לאן אז לאן יהיה קעשה בינים ואם
אחן חני הנלון לאן ואחי הקחקון לאן אל מבראשי הנו
לבן עין שהם השלש הוא שהקן שלבן ישקבשו בשלי הוא
בלו כיצד רחל לוקחת את השלש לבוד בבר עד הבקר
השלש הלא שש לה ולאה בם ובעלה השלש הוא כלו
להקבשו שם רלין מאוכן כי רלי לה הם נבשי הקן
הלאם והבקר של רחל בבבוקם מחם ומם ויהי ומקבשו
עד פוש כל השלש הם הלאבשו בם רחל הבקר שלה

הוא שר האש כל הסלים היה ורבי לאה קוק עשה כרך ראל וזה
מה שסתרם עוזה שקר כי הוא אומר הסלים אינם שחוקה לא
מלמנו בתורה שקרים שקים בריקן הקדמון ועה רבי שלה הוקאוק
הקוקים הנאים שחוקה ראל אינם יראה עוזרה הכרך ודאי כאלם
ואתנם יש פעמים שאוחז הסלים לשחוקים ראל בלו ואינם מעמיד
הקוקים ללאה לנבוא שם וזקם ואתכרת אלהה ומו אינם אמנו שלאיי
לבון לתרבה אמרות ראל כי ואתכרת בנו בכם אור ואחז ואלבה
את כי כי ראל עק את ואתנם הוכאו בלשון אחבה כי בן בקבה
ואתכרת ושקב את ראל ולבן אתכרה תלייב שאקבן לה לאומו
אן בכתבן ואתכרת ואתנם הם סוד ב שלשי הבן שלשהתרקים
ראל שנתם ולבי שנתנים בקוקים הקדמלה ואחרי בעדנו לבן
עק כי אור כי קשלון פרוס ואינו אחיר ואחז ומאתי בדבר לבן
שמשוכיך פי הלא הראשי הקדמשנו אוך עקר אל אחלק לשלש
חלקי שלשי וזקא א אלה אורות הנו בהשנשה בראשיה בוס
א שקם ה חסדי: הקדמשני ואל א עק אור ומשלק עה ראשי
עצמו לבי שלשי יקראו ג אחרות ולבן אומם ב שלשי עק אור
ואחד בנו שב ומשלקנו לבי שלשי הוא עק כל הא הם שלשי
שלשתם ראל הם בדבר ואחז ומאתי בדבר אומם הם שלשתם
שקם הם אורות הקדמו כאמנם והם עק בדבר ואחז אינו לא
בחלון בה כי אם אוחר הסחוק כי שחוק בנו ב אור אך בחרב
בה הוא אנשו ראל כאורות והוא לוקחת הטעם ובחלבה בה
אינם שוחקת עם ב אור בנו בחר עם ב אוחזו בנו ב אור
עם הנולה ואחז בדבר הם מלה וזקם אחת הולם עשרה וכו שראל
בשלוקחת הבדבר עק אחת הולם בנו בדבר וזקם בשלים נעשה
הולם שהוא ראל ועוי כן נבות בדבר שבחר בה וקחו ויורעל עוזם
חול שהוא הלא הנושה חול לנוח וזקם ואבנים ראל את הדברים
כי הלא לבן הוא סוד החכמה לבון שנלון וב בחורו לאה ראל
ובשראל לוקחת הטעם שלא מרשת עק נעבה כי זה תמון אביה
הוא ראל ובעהן שלא ובעהו אמיה ללאה ומוד הדבר אי הם בחוב
מקום הקוקים והעדרים כי בי הם סוד הדברים של לאה הבנמים
הדבר בדבר ראל והם ב דברים ובן הדברים מעשנו בהם שעם
ומשמען כי יסוד הקבוה בדבר זא הוא עסקם ומתעלם בחזה אחרי
פוס שלש בעלנון בקוקים שלש אחשבנו בשם הוא מקום הדבקים

שקוא

יוסף בן קדם

בן הקדמון
ומדרש
בקדמון
בקדמון
בקדמון

ואינם נעבדי אלה שמי כי התורה האמת בכאלה אומרים לחזק אמונה
יבולו לבאר אלה אלה יעברו תוך אומרים הבינה המלה שיאומרים
וכשיוצאי המלבשי אותם הארה בהארה הבלים האלה ולבן כי
היא עלה עלה כי בתיר אורו הבלה האלה אלה מלבשי אותם ומלבא
כי כי בלים הם מ האמת לא האמת והנה נודע כי שיקר הבלים
הוא בחוק היסוד כי הנה האמת לא מאמינים בתיר הם אמתיים
ומחמיים אין היסוד האמת לא בהאמת לבדם שלם ובלתי ב
באומים כי שיקר הארה של מה אינו אלא מה היסודות בלבד
ואלה הם לבדם שיקר הבלמים ונודעים שם חלוק בין שני
יסודות לו כי זה אדון מחשבות אמה דבוד וזה נוק בנין
והנה קין והבל הם בחינת יסודות לו בנו ולבן אלה הולד קין
הבבור כי האורו האמת בתוך אלה בתוך מלאות לבאמת מלאות כי
אורו האמת מלבשי תוך אמת ולבן הבבור יש לו מעמדות על
אחיו כי אחיו אינו יבול לבאמת אלה עד והשקות יוצא מקלה
עובר כו ומתלבשבו ואחיו יוצא לחוץ והנה בבל מ מהיסודות
לו יסודו ב בחינת והם מבוסה ונעלה והבל ונקרא היסוד
אמת שהוא מבוסה תוך יסוד אמת על בחיה דמה ומתבאר
לבאיה הוא מעלה עד סוף יסוד דמה כי בבר בראנו כי
סוף יסוד אמת מתפרים בבי האמתה של היסוד דמה ומתפרים
מתרחיים יחד והנה מבי היסוד האמת יוצא הבל והם בחינת
אדם תוך האורות בתוך היסוד ויצאו אחד מבי יסוד
אמת ואחוים בבל זה הוא חוץ לבא כין ב יכרן בלים ואינם
תוך מה שבארנו שבי היסוד האמת תוך מי היסוד דמה שבאו
ונבלא כי הבל היוצא מבי יסוד אמת יוצא חוץ לבא הרי לו
ב בחינת מבוסה ונעלה והבל גם ביסוד אמת יש ב לו
עד החתה מן מבוסה כי שם כ פנוים מ יסוד אמת ומה
נבבל דמה שהוא אמתה מעלה כי יוצאי האורות מתבלבלים
היסוד ואחוים אין זה מן הבל לבי שעדיין הם תוך מה וגם
שנם אחר כי בב שם אומים האורות ובדרי מלבוסי בלבוסי
מה לאמת עצמה בתבואה מלבוסי אחד מה שיוצא מ
מהחיוות לו ההארות האמת מבי האחד היסוד דמה לחוץ
כי מה ונבול ונחוק ובדים ובמבלאים פתים ובגאים דרך
בו ואז יוצא הבל מהם ונמתח הבבל היוצא מיסוד אבבר

בין ב

בין ב ירכין דמה ושם אומים באותן המלל אחרי מים היסוד
מלא לאמת ומה ב נבבל ולא מלאו כי נבבל מלאו לקין
ושם קין מלאי ומבדו דמה וקם קין אמר בנו ושם בנוב ב
בחינות לו מבוסה ונעלה הבל ואינו חובר המדר שלהם ונלמד
כי קין בחינת מבוסה שקין סב בלא נלבי שעיקר שם קה הוא
בבנה לבד מהוא אחיה בחלון כי מאמא הוא בהשלה לבן לבן
מבוסה ונעלה עמאה עד קין מל שהה בחנון אחיה דיוקן ושלם
בלא לבי אי שהוא אמאה אל לו בחינת שם לבלא בם בחסדים
ונהנה ב בחינת של יסוד אמת אמה שם ב נבבל דמה מלאה
מלאה שהבבל ונרבה כי מבוסה ונעלה ביסוד אמת אמה כ
בחינת מ מן החזה עד סוף הקה וא הה שבקין ביסוד
של מה ואינם שוה ואחוים ונבלא שיסוד אמת אחה לבי
בחינות ואינם שה ב לבד כי הבל אינם לא מלאה אך מבבל
דמה מלאה מלאה כב ולא בחיים ושאלה כב סחה ונבלא
שהבלה לב בחינת והוא כי הבל מבוסה ונעלה מבוסה בחינת
מלאה כי הוא מבוסה הנשר עצמו בו שם ברכו הלאה בדמה
עלון האמת בנוסב אחב מבוסה ונעלה מבוסה עד סוף
הקה דמה הוא מלאה ב ולבן לא בסיים עמוד שבחינת הבבל
הבשמורה מ שבר רק שהה מבוסה והנעלה אחב מבוסה
הנעלה בבסוד דמה עצמו הוא בהבבר שהבן אה ולבן בן
מה כי הבל נודע מלא מלאה כי ביסוד בן מה דבבל ל
בקבונבא אמה ובאמרו שם מבאוהב ודעת לאמת בן
שהבי הוא בנבב ביסוד דמה ב הוא ואז חשל בבנ ו והבר
אמנו ל שם שהה כ שם בנם הבל ולא נקין שבבה
הנבא בדוברת ביסוד שבאלה עד הבנים ושמם שמו של
אמה בארנו שהוא קבר קבא אלה לשאלה בבקום המחוון
מבוסה ונעלה ואם בשמם שהה ומר קודבה בחינת
בנעלה שבנבב הבה עם הבחינה ונעלה שבנבב ביסוד
שבנבה בחינה ל שהם ונעלה ומר אמה אמה שיש עם
בחינה המבוסה ואב אך אמה הדם ל ולבה ב ומבוחנו
מלבן מבוסה ונעלה ומרבבה שה בנה לו לבוה בבבל ב
שה בבנב הבלים שבנבב הבה ובנבב ביסוד כי ב בחינות
ונעלה אך סוד הנשן כי הבל ביסוד אמה לבב מלבי אמה הוא

היסוד עצמו ואז הוא השערה ואמתים מדרבנן ויותר קודמה
יש למבוסה גם המעולה העליון ויותר מכל המעולה באותו הזמן
כי היסוד עצמו לאמת מהמבטל מן הדעה עד סיום הקרא
והכל המיוחד אז ולכן כולו המיוחד מעולה אין שהיחוד בדעה הוא
מבטל והמיוחד בהכר הוא מעולה אין הכל המיוחד א"ל שהשערה
כמו המקומות ובן תמה כבל א"ל שהשערה לכ שהיחוד אך
שהר המיוחד השערה שהמיוחד בקיום יסוד דאמת הוא ומלכות
לעצמו ואינו מדרבנן גם שהר מקום המעולה שלמעלה המבטל
ודעה הכל המאמר אלפי היסוד הוא הכל כמו שלא ואין כן כי
הוא הכל מהמעולה ונמצא אלפי היסוד הרי בארמון עניין ב
מלכי מין ומלכי הכל. ומבה בשהר מוד המקומות בכבר
בארמון כי כל אלפי הם באמת ומאמת ודעה כבל א"ל מהם יש
בו בחשבה מלכה כי בהיה לאמת יש בהם מלכה שהוא
מוד בשעה דיסוד אחד וכבה לאמת בקיום מלכה בהיה
כבר בארמון שבוראי מוכרח הוא שיכנסו בין עיר בין שבנות
הנה מוכרח בהכנת המלכה שהיא בחינה מבלה אמתים היא
משהשהר בבחינה נוקבא כי כל אלפי בין נאבא בין מאל היא
נוקבא אמתים בארמון בעוד קיר בקולן כי זו המלכה הנוקבא
אמלאה מלאחורי זא מי אחרה ואמתים הוא שקבע כי הלא
ל בחינות יש שבלה בין לאמת ודעה כי היוחד בעולמו הוא יסוד
דאמא ויסוד הוא מבטה המלכה אל אמא ויסוד אחרך המלכה משהכ מרוח
ה ובדבקים ל ונלך לאמה חוקים ומלבשים אנו הנה אל אמא בעוד
ויסוד בן יש המלכה דאמא ויסוד נעשה כחוה ב הנקי לאה בן ואמתים
המלכה דאמא הדעה הוך עד המאמא הנעלמה אחרך אחד עד ר"ה
דאמא בעוד כ כל האורות הבטולו בחשים ובאו אחר ולבן ש
המלכה מאר יסוד בקישבה עד מקום מלכה דאמא ונעשה יסוד כחוה ל
אל לאה הדי הם ל בחינות ובדבקים אל לאה ואמתים בהם יסוד בקיום
אחר אל יה ישים שהמלך מתרך בהם יסוד ישלם בשאר זה כלה בן
ובקאר בשנן סוד המלך ל אמלה בהו והנה חסד בוזה ל ובשאר
סם וזאה כי הלא ל אמלה כי אחרבע אמלה שהם ל אמלה הנה
והנה כבשאר שכלם יש הבנה נעשים כי אבן המלחמה שבכלם אינם
נעשית אמא יש הבנה בהו הנה דאמא יסוד מבשיבת אותה אחרה ובן
כלם בן אמלה אמלה יש. ואמא שלאה כי כבר ידעת כי יסוד אחרה אמא

פלס

בלקוטים
ח"ב נ"ג

עניין דיקר כלפי לעין מקום

בקבה ויקר

בקבה שהיה בקבה כמה שנים בלבד. נמצא בלבד בקבה בלבד לא מהיום לא מהיום בלבד
בלבד בקבה בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
בלבד בלבד

בין לבקר מנלבשת בתוך אל דעשיה ונם זה יהיה ונפרד ב שרין ינרך לעשיר
ולא מנלבות מנגנות בחוכן ובן שרבק יומין ומנלבשת בתוך אדיך דעשיר
והכל עד הנה בעשיה נם הם ה כתובי ובולם כתי ה בתקונה הנוזר
הבולבת בל הנשלמות . ותקנום ינו כי כתי ה כתובי שבכל
נולם ראיתיו בזה כל ל׳ . בולל הנם אוכרים שבכל בתיון ובתיון אוך ובשאלתר
המנשין לתקות בזה אוכרים שבכל בתיון ובתיון אוך ובשאלתר
בתיון זה בתכר שבבתיון המלבשם זו כי אין שנתיק כל הבתיון מהשוא
ו׳ קומה ל׳ נמוא כי האש המלבות העשיה . ובשם בתחתה נעקב אלק ואל
זהר כל שאר הכתי לא יכולם אם בנולא בספר האמנים . וכבר ריבוקאבר
זה הבתיון כאבר שבבנרו לבעלמים יבנשו עין בחוטה ואוזן בעקב
ובינלא כזה לאין קן ואמו עונן חבמות הבתיון אל הבה תלבא ביקת אלקים
בולם ובולם עם אלף ובתנלא בשאר האוקות . והם הם הנלהבי בשנוים שאין
לן יום דומה לחבירו ואין לבתיך דומה לחבירו ואין בדה דומה לחבירה
וכל הבדבאים צוקי נמה כי אין יוקק בולם עוד אלף לא יבנין בולם עוד
ובבקן התלבנה בקנוקב מה שלא בבקן הלבנה ובן היה צוקי של העולם
מוזר ולם ובינוש ובכל ל׳ מינים (אין) קן ובזה אי הבה מל עולם האבנ׳
ובקאיו מלבה האחינו ובשא וזלק בהבראים כי כל הבראים היו בתי ה
כתובי קן מאלבות בן בביע . ובה ה ישראל כי בולם יצאו מנה ישראל המלו
אלק אחר שהקנוטנה באור ל׳ תתקונו שנו בבר ואת היקה האש נם בכל
ובן ובנוזק בה ישראל . ובזה הם האלנות בהוקם בה בדעתי מלבות אלק
בבקיל בזה בתיקים ובנמאו בלה המלבי הנה הים אבה ישא כי בולם בבם
חתנים ומבתלק לא נבקנו עד אלא המלבה הה אלה שהנא מנלבות אלק הנק שלים ומבתה בבראו
מלבים הם בראשי בבהם שלים שהנא מנלבות אלק הנק שלים ומבתה בבראו
הים בולם בבהם לא נבקנו עד אלא המלבה הה אלה שהנא עם הבעיה הנא המלבה
הים בולם אלק הנלה שנבקנה בסתרים ובנא הבבבים בקם ובמלבי מוקבק בלבם
הבק חסד ומגיל בתלה המלבות שבו בנא מוקבק אלק אלק אחים ובבין מלבים
עבתה ל׳ בתלבים הבנלים בל הנק בתלבות כי בראשון בולל ל׳ ראשונה ובבין
מלבים אלקבתו בחוזב יסוד ומלבות אלק ובבו בים מבתה ל׳ שלים אלק ובל
שבך הבנים בין ואז נבקן בתלה נם המלבות מלמה אלק שהיה ישא המלה
שה מבק ומנין נבקנה מוקבק אורם שלה ומלל זה נאמר בבים אלבה נשא
אל ישא ישא לא אלבקן שבנא אלק אלבקן ואין הבוזנה אז שלם מלמנו
ק

ק״ן נגד אור ל״ה הקדמונים שלה המלבושים כ״ם האצילות אור עליונות ומונעים
ל״ה הקדמונים שלה נשארו לעולם המקומות רק נעלמים אוקי הם הקדמ״ם
בהלבוש האצילות רק הישש העשמה ובן נק״ אש ״נקי אין בהאצילות
אלק והיא כבר האלי והבן חי״ ו״ש כלהבה הקדמונים ״ר רבה אבבא עבקה
קרישלה תיקרי אין בבן דהלי חבמה הקדמונים ביה אתבדש ובו״ הא הסכ״
אלק הקדמונים בעבקה בעבקה שהוא כבר האצילות ואת בק״ אין . הרי אם ״ולק
הקדמונים בהעבקה בהקדמ״ם אם אלק ואבבל היתה אלק בעשמו עד פ״ם
כל ל״ מעליונות מהכל . האצילות בבוש לא בל״ הקדמונות הקדמונות
שבו . ובל הבריאה בבוש בל״ הקדמונות הקדמונות האצילות ובל העבקה
בבוש בל״ הקדמונות הקדמונות הבריאה ובל העשיה בבוש בל״ הקדמונות
הקדמונות הלבה . הרי כי העקידים אלק המלבושים כ״ם העשיה בל מבקה
בבוש אלק בם אלף ומבן ואחל כ״ם הקבלות אלם ובהבקלם בהיבבל
ולהבקה אור ומעלם העשיה שהוא עולם העשיה בל״ מה בעקידים הנשמה הוא
אלם קרמון הנקבה יסוד ובתרי בן . ובמרו בבנו על הר הקדם הנשמה
קרמון בתרי עלו הנה . שבלו עבדי . ידוס ונאל ונבה אחר ישבל
ומעשיה ובתרי הנן בשבל עבן הנה . ידוס הנקבה ונאל ונבה אחר ישבל
ובבה האצילות הנאר אמונות אלק לא ידוע מעשה אמונה בעלמו
על בבנוה הם הקבלות שבבנר ב״ עולמות בינו בו על אלק בתרמ
מט ה הוא שמי ובבורי בתר לא אלק . והבריאה ישלא מי לבבא בי ב
הוא בהי אבבן שהוא הבינה עלמות ראבבבריא המלבושים ואלבנבן
בבבריאה בבל ובקבה אלקה בבף ובתשבר . ובקבה העשיה בבבלא
ותפבה . ואלי אלק מעליות אחרונה שבבל העולמות הוא עקב אלק ואקב
בשבבנו עקב בהאלי אלק בעבן מעלה מעלה בהם ובתא בעבלא על בבלנו .
שבעשיה בלא שמי העשיה ואצלה העשיה מאור עבבם בתקון בבנר
הבלה ושמי בבעם ובתלו בי בהקבלות הבל אלק על הר הקדם אשר
בבבבם אור בבבל בבל אלא והיה אור הבינה בתר אחרון אור
אחרון בתר שבבל הימים הראשונים ה״ אחרונות הקדמונות אלק בבל הבקה
עבקב ימים אלקבלות

קדמ

תיקון יחי״ רף לב״ יחי״ . עמ״ ל״ בובבי בבל אור אחר ל״ בבבינה
ובתחתי שי הקבלות ובבשמות בימוד ח״.
העולמות בהבל אור בבלמה שלו יהבו ובעולה ובהבם הקדים הבמר
שהוא יבור ובלו הם הקמבורה בבבת שבנו הים בינה הבל בבל שבנו ומאמר
ל״ בבעבבים . יש שם ״ב המלבר אור ל״ בלבות הבלבם בבבל מבשם
הבל ל״ בבא ל״ הבבל הבבל האדם ובבלו בבשמו ל״ מעלבות ובבו בבבלו
עבהר יבור מבנלה בהבל הם חבלר בהי ובבלם אור אחר ל״ מעלבות
בי הל״ בובבי בבל הם הל״ מבבבור מבמל ובבבלם אור אחר ל״ מעלבות
אחרונה מבהבל מבלה מבמור עד אחר הבבל מבמור הבל הקדים מבמו
ההבלאר שבבבה אם האור הבבר ושם מבבבר ה״ הבבור ואחר בבלה
ובבשה ל״ שבבבל אבור הבי לב״ ה״ מעלבות בהשבבו ל״ הבבל הקדים ושם
שבבבמלבות לבמו בבלה בבבל בבבבבבו ל״ הבבל הקדים ושם
ובבר המלבות הם בבבבר בבבבבבו אחר בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו
בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו בבבבבבו

ואחי נלאה׳ וזה יוכיח לא שנבטחים יב שבטים מובטח אמש
בטחון האמתי ובטחים בטחון בדוקה והבל אמתי כי אמש הב
בטחון׳ שבאמת וזה הבין דבר מחמר שעק שיבטח. שמאל שם יב
ע׳לאן. ומיב
בטחון׳ נאמתי שבטחו הם מר׳ לקוות. ש״ש הך הבל ישראל נמם ו׳ המבטח
הם יב שבטים
בהבל ו׳ מבטח לבטח הם יב׳ ובטח מן ישראל שהוא הבל ולא הבטח
שבטחו׳
ולבל הבין בחכם מרי אלהה בהבלה בקר שמחת אלו היה הסי
מנשם ושר אחל קין המבטח בהבל בה. ומין בו נקנה הבלה הבל
ומבטחי שר חדר חרף ובזרות בחכמים אור חוזר בוקבא ובין ארל
היום.. ובזה הבין ל״ הבלות ובעק. ויסף שבל הבלות שם יב
שבטים שבבקר הבלון בולם הם ביוסף שהוא יסוד קיום הבטים הקיב
יסוד הבטים הבל ובהיסף בה הבטים שהם מחמר עד הנר.. ובהי
הבין כי בבלות הם ל׳ בוכבי. בה בבין בבקר ע׳ בקבן ב עש
שהם ל׳ קבוים וה׳ דבוטים היו בהבלות ובק ל׳ הבטים כי יסוד בק קיים
בבל׳. וה׳ הבלות׳. כי בבלות בק אחר ובהבר שבל הבלות מבטיחים
ובמבטח יסוד יסוד עצמו ושבבר כי בבטיחה והיחוד בסוד יסוד ובל
הבל הבלון בו בסוד בך יסק. ישראל ויב בטעונות הם המשלה שבו וב
אמונה אמתם שנים הבטחות׳ אור בנים אחר כי. יסוד הנמר לא בטחם
ובבבלה נר אבלות שבאמת מבטחו בו חה קיום ובה בטחה ובבן הבל.
ואמיב כי מבבבך הבבלות הם יסוד הנבר בבוקבא׳. נם הבקיב כי
עלה הוא חמר ובר בטיב. והבטחים בבוקב אחם בבל׳ הבלון כי בב והמן
הבל׳. בבטחן בטים בבבלה׳ הבל בבטיחו׳ הבטר׳. ל״ה בטיב לש בבבור׳
בבולה יסוד בן בטחל. אחבר הוא חמבטים שבקב בקבה בני דב בנים בסבר
הבה׳. ובבאה בנים ביסוד׳ בבוקבא אור חוזר בסוד בבו יוסף ובבנו
בדוב אחבטם בסבה ל׳ בוכבי. בבה אים מבבן׳ מהבן׳ כי בבבקבן׳ ע׳ בבבי
ב׳ נראה כי מהבן׳ הוא בך בבבר בסבה׳ בבה בגבה׳ בבבים בוב בובב
בבבבלה׳ בבק ובבם הבבה בבים כי בהבן שים בם אוהבה׳ אמלה
ביסוד׳ הבבבה׳ עם ב׳ יסוד׳ הבה ל׳ ל׳ בוכבים וב׳ בבלבלה בבבלם הם בבבלה
הבלון׳ יסוד הבלון׳ הבבן בבבן׳. ובבבר ב׳ הבבבים כי. הבבר בבבבה׳ הבבבה
ובבב בב׳ אוהבה׳ הם בבבה׳ הבן סבלב בבב בב׳ יסוד׳ בבבן׳ הבבבבן׳ הבבבבן׳
ובבר׳ בבבבלה בבבר הבלון׳ המבבבר אלה בבבבבו׳ הבבבבה הם ב׳ בבבבה׳
עם

עם מרש העיבור׳ ב׳ בבבוב׳ בבבבבה׳.. (הבן) הבבב כי בבלום
המר אור בן ב׳ שבטים׳ עור בבבה׳ בבר׳. בני בב׳ בבר׳. בבבבבה
בבבבר בבבבר׳ בבבבן׳ בבבבבל׳ בבבבב

בראשית רף מא. ב"ו. כאשרינו, והרוש אינו נוטה אחרבלב שנתנה
שבטה מתרבלנו לא הכהנים כל אחד פעם
בתרבונות ביצה וכו' כי המאחר הוא שרוצה מאר מתנגש כבי קצרר
לשבר אחרקוב מה שהיבור וקיה צריך לשאול מה עניין אי לזה מצ
לנעשה לא יש קשר כלל ונם לנוה שאומר אחב ונם כבי בקולי.
דף רכח הסיא אחלב המאחר אלא הכל תמם ונם שם לא יש לו קשר
עם מצ לנעשה שר צריך לבהין לשון שאחר בתה אי בנוס בוה בתר
אות שנתנה מהו שנתנה נם מצ כתבנו הלל לקבני בעבש אחב
לא הכהנים. עוד לנוה לקח לשון אחרבלב ואחרבלנו אלא אחר מעבשו
בהבדו. עוד לנוה לקח הכהנים ואלא נרון אלו נתנו אי תוהים אם שכל.
עוד מצ לא נרון מתרבלנו לא הכהנים נראה שהבהנים עלמן נעשו
הכהנים אחרי כבר כם מתולנו מסמא שלא לא נרון אלא אחרבלנו
בלא הכהנים. עוד מה שחזר לאחר בעבש נראה לא בעבדי הבוצה
כבר אחר כל אחד בעבש הבהנות אלה. עוד מצ מתנגשים בחיל
נרון ואשור ומיון ואחרבלנו וכו' בעבש אחר בחבריו ואחרבלנו
לנה בנרון ובהן נבלי מיון אחרבלנו אחר שבלבנון נעשו מן
המיון ואשור ונרון ונעשו כלם ואיך אחר שבהם יהיה המיון
כן הבה קושיות והקדוקים כאלו ואיך.

ולהבי: הנוס צריך לתן כי מלמנה בל כיצה כי הבוצה אחרבלנבל
כו קבוצה של עשר ועשרי הוא מלמנה שהמלנה הוא בטל
ל קבוצה ונב אחרבלנו בל מלמנה ואינה שולם אלא מנר מה שאחרבלנבל
בה ל קבוצה ואלו אם מוב אחרבלנבל לא הוא כיצה אחרבלנבל עם
עשרל מבא בעשרי וזה בל מה בל מעבל עלון הוא ביצה בחוב אי.
מלמנה בבל בקבוקי מעבל מלמנה אי מעבל הבלה מה והוא מוב
הבוצה אחרבלנבל בעשר בבל בקבוקי ואחרבלנו עם עשר אחר אחלב בל
בל מעבל ואחרבלנו אחרבלנו בב מעבל בחרון בבל בחוב ובל מעבל הוא
אחרבלנו בעשר ובוקבי בל לא הוא שלקים אחרבלנו של אלקים הוא ר
לה אחרבלנו הרי הר כ הרים הרי מעבל והמעבל שבקים מעבר הוא
אחרבלנו עשר שבל אחרן שהו בחוב הן אחר בחוב אחרון זון שבעבר
ירח הבה עוד שהוליה אחרבלנבל והעלה אחר אחר בחוב עבה.

שלו

שלו לבד ובזה אחרבלנו קושיא לא שיש לנו שבאחר עבה הבה
מבראה בחשלבלנבלה וכי נעלמה גדול אחרבלנו שלא הבה בחשלבלנו
אלא בחרון שלנתה עבה אלא מעבר מה הבה לבלנתה אחרו ובאמצע
שלב חוקב בבנס בבנס בבנס בבנר הקשרות בחבר בבנס בבנס בבה
לבר ובשבא שלנתה אלאה אחרבלנבל בנלנה שוחבר אחר הבה לבלנבלנבל
לבלנתה". וכן לב הבוה ושראל בבא בל מעבל ובוה בלנתה
בב מעבל בבור מה מעבל בחרון אחרבלנבל בבקים מעבל בבא אל בבוה
ואחר בבר ובשבעל ושראל בבמעבל בלנבר בלנבר ובבחון כל הבבחון
לבוקב בבמעבל בבשבים אחרבלנבל בבבנים בבבנים בבבנים בבבנים
בבור אלה בשבעל בנס אלה בבבנים בבבנים בבבנים בבבנים בבבנים
בבור אלה בבבנים בבבנים

שיהי׳ הנהיגה הוא נפש בעצמה והוא רוח לעצמו ונשמה לעצמו
עוד אל׳ כי הצורות הם הנקוים שעושים האורות המתפשטים ומאחר
כמה הצורות הם צורות שונות אשר אינם מקיפים האור אינו מתפשט מה
יוד שהוא אינו שונה מגופו הפעיר בל שער ש״ו לו נופש ומנוים
שיונק מגופו ונק׳ והוא הנקודו כך יש צורות עדמה המעשי
בבשר ומקיים ובריים ונק׳ ונק׳ צורות שהם מעוטר לאור הפנימי
שנק׳ רצון. האור הוא רצון ומקיים המעוטר נק׳ ציור שהוא מתחבר
רצון שהוא כל שון. עוד אל׳ כי (ח״ב) שבמיאה לעולם אלא ש״
בשהם הכניסים כמו בחיים עם האש כן בעלמה כשאחר רצון אל
רחמים מוחלה שיהא בעושה מעוטים בשהיהו מלא רחמים אז מלא
רצון (ח״ב מעיאה) ... ועתה נמא בהאור המאחור אז מתחלה
הוי בפוור הכניה קולם המקרן ואחר יצאו ובשלאו יצאו מדרגים
אה ומקלקה אל הקרן המוקדם עליהם שנק׳ הקרן שמוקדם אל שהם
העולם ומה שם עמו ומהו עליהם נק׳ מקיפים מעוטלות אז כי כי יש
בהם לאחר ובשעשהרו עלו לבינה בפור בינור אם נתקנו ומלבד
שהיו הבנים כל א׳ לעצמה בפור נצורות כי כל נבוך הוא שם שן
ואל בתוך ואלו אל שם כן הוא אבן בתוך מלא על שם מעלות
ברבי כפ מקולי כל מקיפים נק׳ מקיפים על שמה מאחוב כי אז בינה
הם נרכים בהקן בפור בקיפוף אלם אור ובריך שנלא הכלם והמלכי
שעלו בינה בהעלות בפנהם מוקדם בלמם בפור המקיפים ומעשקם
בקיפוף הרם ואלו האורות אוקיים בהם מגמתם ומאמתם אה שיקבלום
ואה אוהב ומבשי עיקבה בעיקבה ומבעשיהם כאלו המלכים ובעשו
מרכיע אבל שבעה בהעלה הקרן בפור בינור אינו אלא בכר
נפש לבד אחרב בשעה אלה מקבלים בו הרוח ואחרב המלוה
האחרונים בפור בשמה לה קלא בהם כך נהרוו ואלו הגבולים הם
שעלו מקומם אלא בקרן אוקם שהוא בשבור א״ הם מקבר אשם״ כו
ומקבר אחמנא יאל זה הבנים ואה רין ובאלו בהם אחרות מוקבלב
ומעמם שהוא מקיר בפנים הבינה אלה אחור מקבלים אבינו
שהאורות נמצם מעוטלות רין והבנים ובנוקי בכלם שהם רין בעשה
ומלבד לבדקוף מה אלב שהם מעוטלים רין והבנים נקראי בשם ש
עמודים

בנוים ומתחלו יבין לבנעמה בעיבר ומלבדות הנק׳ מעשן שר שמעמל
יבין בשלמות עב אותם הבנים שהבאו לבדק בפרק שמעמל
בהתבנים מקבלים בשהם העליונים ומתעשים לשמה ואלו שהם לו
ובבאו אם הנמאלים כל שהוא מלבר בהבנים לשמה ומעלה מוצה
הבאחרונה הוא מלבר כיי שהיים שהב ובפקר ובכ״ג ואחרר יוקב
בנבנים כל ובנבנים בל ובנבנים מהרי מעמם מקבלים בלבם מלבר אל
פנוי ובכל לבלבר בשמה ומעלו בכל רוח ומה בו כ׳ פרוים שהוא בהבקב
הי״. כל בכל רוח הוים ובכמן ומעיה בל א׳ כל הרי כם ובבנוי כל ש
מלבדות הנקב בהנו שבר בלשון. אמנם פרוים הנבנים הוא שיים כ״
שהב ובפקר ובמשבה ואלו בם הבינקר שהם מעוט בשהיהו מלא בנים
בלבנים אה מגמה בהנו שבוקב שהבהבות בלבר שהם אבנים של אבנים
אבנים בהנו בינה בפר׳ אבר אבנים בל מעבר ומעבבבה עמהם
ו מחרים מהבאר כי מקבלבר ומעלה ש״ו כל בכל מעבר ומעמם הוא
מבר שהמרבו יש מבנים כל ו״ש מבנים כל ומבנים כל מעלות בל״ל וב
הם ל״ו ומה מרוים מבנ בכל מעבר ו״ש אלו מבנים מלבדות בריבי כפ
מבנים ב״ובלבים מבנים ב״ מבנים שרחמים המלב בבנים אל המלבדות
הנק׳ שהם מקבר ומשמות הם אלו אל אבנים אלבנו אל המבר אבנים
שבוקב אלבנו אלבנו הבר ומה ל״ מלבדות שהמבם. ומלבים אל הנ״ שהם שהב
ובפקר ובמבר ומבנו שהם ל״ ומה ל״ אל בינה ל״ אל מעבר כבפר אמר
הינו אלא ל״ אל מעבר בי מעבר הינו אל אל ל״ מבר אמנם בי הבנים
ש״ש בכמן בב ל״ שהבהב הוא ל״ מוים ובהבמל ובמלבשם שהב מבנים
שהבנים ומלבם המעבר בכינה מלבנים מלבנים בהבה ומבים הל
מהבנים מבפקר ומבנבנים בם ומעבב שהבפקר בבלו בנו ל״ בין ש
שהבבקב הוא ל״ מוים מהבנבנים ומלבדות ל״ שהבבלבב בבפקר הוא
בנו ל״ בבנו מלבנו ומהינו ומעבה שה לבה שהינו ומבה המבר אל מבוקב
לבשבה אל מבוקב ובן מבוקב הין ומבר שה לבה אלבנו ל״ ומבלבל ומבשה
הוא מבשה מבה שהב ובפקר ומבנבנים בם בבלבנים בבנים בבנים ל״
מבבשים מה מבמלב שב הבי ל״ מבבנבנים בל מהבים בם ומה ל״
ומבר ומבר ומלבדות הבנים ובהבר מהבנו שהבבנים בהבבנו בשבנו
ובבקבר הם בשבנו הם בבבבנו ל״ ומבקבוה בהובם מהר מבקב שבל ל״
בבב

כפי הטירוף שמתנהגים בה הם מתחננים ומלא שהשמים כולם לא שלטים
שמן ובעולם הזה אי כיצה זה אמן ובעולם יתמוה לב שמן ומעולם
בהיותם מאמר הצוק לעבודות לעולם ובמלאת שהם כי מתמדים לי מתמשמר
המלכות ומלאה שבטיה יש לי והיה כיצה עליונה ובעוונם יה הבינה
בעיר ויה המלכות ומתמשמר אמתר המלכות גם יה הם מלך וגם
ארצים שהם הם תחבה וכסף ומעשר שהולם ומקבשמן הכל הדי הכל
מה אורות שעל יהם הקבשמן מעשר שהולם אלם וכן המלכות גם אלם והמה
בארצה אלם עליו מלעמלה ומלו הכי לא שלים אלקינו הלה עולם
כל האורות כולו שהבינה הזקנה וכולם הם זכרים ונקבות ומתרבה
אלו נמנו ומכרוסם היה כללא מעשה כל מנים המעבר והם בנבש
כי קדשים שאלהרנו לא שלם אחר ומו של נאוצ הקרני לדיעה ומעלה
לא לחרטם נקבות ומתבחרים שהם ומעשים כי אלהות ומזה כי הלמן
שאלהרנו ורחל האלן כי אחרון אינו ברחל אלהרנו ומלא אינו בקבא חזי עכל.
ונקבא עם שלן לא אחרנן ברחל אלהרנו ומלא אינו בקבא חזי עכל.
מנוגע ברחל דינוקי: ולא אמר ואלף אחרון אינו ברחל דינוקי: לאחמסן
עם ומה אמר ברחל כי לו הכי אלהות אינם כולם זכרי אלא בכחה
דנוקבי שיש הם מעולה שבאותם דנוקבי שהם מתחבקים עם הם
שהם זכרים כמו שכ לעשלב שאמר הקן אחרון מתחבר ראשי ודיעה
ואחרתי מתבקה לנגא ואתנבאי חי וכולא בלא שאותם אלהות
עצמו כבדוק יה לא ומו מתבקים כ כי כמי הקרים שאותם אלהות ומתבקים
כל הבחים עי אלהות הם נשמה בהם אותם כולם לא אלו אלא מלא
שמות הנזרים כחוקר לא ומו כרכי ואם כולם זכרים ונקבות כי זכרי
ואם חי נוקבא בכולם ובלא הכי הם נוקבי ומה אחרנן שאר הכי
אלהות.

אין תקשר בגרש לפי שלמעלה אמר כל אלהות הנזכרות על ידי
עם יכי כולם עם והבה יתבר ועשם יהו יש בו לא הם אלהות ולא
אמר כל אלין כי אחרון אינו ברחל דינוקי: להחבר נקבה הם
הם מה אחרנן שהם המעלות ודבכולם כולהם אלקיך יה הוא כי
לקולות הקדיר ברחל אלהרנו שהקב אלהות אלקי יהו לא כי הם
כולם הוה יה כי ובחה יבא מקדיר ברחל אמר שאחר ועל לא כולם
אינו

אינו ברחל עלמה בלבד אחרים ומם נרויח הקשר אל המלאכי
בלבד ראשית עם מה שאמר לעיל לפי שלמעלה דבר בעניין המלאכי
של הקבלה שבמלעשה הקדמונים נקראת עם אחר אחות יהו ובוא
מה שכל לפי שאמר עכשו אחרון הם ברחל דינוקי: לאחמסן
עם הם אלהות בשמים שהם ברוח יהו ובה בבא: הקבלה ברוח אלהות
מעלה שמלבה כלבדים ומלאכים לא אינה הובה: לשראל הקבלה
בהמעשים מקבלה בעבה עם הבבר לא שאל הנשמות הם מעולם אחרי
ולא לא אינה לבעלים אלא לבולם הקב נוקמות והם הנעלם אוקב לפי
שהנשמות מעלה בבר אלהבה עניבה לעשות הקדמונים וחבו
ואקב הנקים בה שלבים חיים ועל: ובבר יתבר שכל מלאות הנשלם
ובהלו בבה בי אלהות והיא בהם עשבקב ומלאה כלבמלאות ובשהיו
שראל בעשים המעשן הנלו אלקיך לחבה עם מעלה שהוא יהו ומעלה
שם לה כי אלהות והו ובבר נוקב אינו מקבלקב מן לקולות הבבר אמר
יה אלהות הרי הלה כמו בבא ומה שהבינו בבא: הקלאמר בי מקולמן
שבקבלי: בשכל אלו הנעשים שהם הבלונים שבהיות לעשן ומן כל
בראשית לפי שראה: לל כי הקדמה כל אלהות המעשן הם: כולא
ולא עבדה המעבדה הוא עובדת בבראשית הכל יבא מבונן ובבן חב:

ואקבינר

לבדש כי הינה עלהנה בקב הגל והיא מבלבשת בה יתבר
הו לי לקולות שבמבנים הבינה ברחל ראה והיא בקב אחב
מעור והיא לעשר שבל אלהות הנעבר הוא בבקר בעור בחבדים שבל בבינו
עי בחבדים ובינה של עשר בקב אחב והיא הראשן לבל שיבי בעבא והיא
בבקר מעור הנור ובעלם אלא בלתבלבל יבקר ובדוקב מלבה יבר בירוש
אחב אינו יהו: אמר אמר שמתבשמלת בעניבר בעור הבינה לו בעור רוחא
שנעבר לי לקולות בקרמלות שבלא לב בעמבה עבבא הבקבשלות הוא בהמעלם
בבקן הנעבר אותם הינה עבא אלו הוא מבונה: ובר שבינה מבלבשת בעובא
ביבקן והיא בא בשיבא בוכא שבוא מתבקר בלאמר ובהו שבבינה שלמעבה
מבלבשת בלקבנא הוא אחר בבינו שבו לקולות הבינה כך בינה של
בעיר מבלבשת בחבור של בעיר הבינה מבינה ובשלמא מבינה לבל
בעוב ובלבקן בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
ובבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בב

עינאין וזהב סגור ראש להם ושאר הזהב הנז׳ סתם כדפי׳ הוא
בינה של עשיר המתפשטת בעשיר כו׳ בקצוות שלו שייכין לילה
והיא ראש להם וכסף אתהדר. לדהבא שחסר ונבוה הם תרין
דרועין ונאמר בהם דרועוהי׳ די כסף רישא לי׳ דהבא והוא ש
שמתחלה עשיר הוא כסף והבינה שהיא יזהב נעשית ראש
לעשיר כמור אלא הלא שלה כדרך נו ונם התלת מוחין מתוכנה׳
אמנם תרין דרועין תעלה שמצאתם כסף שכל מדת הפרצוף
הוא מתחבר מוד הכסף בשעלו נקבל מוחין ועלו אל להיות חוב
נמצא שמה שהיה כסף חזר להיות בינה. שהיא דהבא הר יב
של בינה. ו׳ כו׳ והיא ראש ופן הבינה של עשיר ו׳ כו׳ עד היסוד
הרי יב והלא מתחילים מעורות שיש מאדמים וגו׳ עד ואבן שהם
והראש שלהם היא בינה שלה והיא נק׳ זהב נכ׳ והיא מצאות -
ההוד של עשיר המחודשים ויחוד שרותם נמלת שש כולל שש
ונחה נק׳ שש ועזים בחצונים מוד יוסף דעבד חוקתה נאימר
כמוד מלכן ומעשה הערלה והוא בסוי מבחוץ כה שלא יתקבלו
בקדושה ויבנו מתוכנה באופן שלעולם כולל ונעלם שעלה להיות
הלא יסוד המחודש כולל נב שש ומקבל אותם מיסוד שעלה להיות
הלא ואותו הבלבות נשאר בו לעולם לפי שהוא בחי׳ ההעת נמלבו
וכשורדים הי׳ב של בינה עליונה מתלבשים בי׳ב של בינה של ועי׳
הם מתלבשים בי׳ב של בינה של מלכות וכולם עוברים מיסוד
עשיר שבו נבנלו השש והוא נק׳ ושש ועזים נב יב הם כלל ששה
של יסוד הם אלה שיוהיים נמלבות שנק׳ אלה שבאלו המה מתבלבל
ומתחלקת נמה מוד פרצוף ארס והשבעה מהם שמתחילים לבנק
בה אלו של יסוד עם בלעולם כשהיו׳ בינה שלה בסוד הזהב ונבי
שאלו הם הבלבות שביסוד והוא ההעת שלה נחה אלו יוהיים לסוד
שלה מההעת ומתקבלים ביסוד שלה ושם מוקבלים בלבות הנבורות
שהנבילו אלה והם ו׳ בסוד אבנים שמתחילים נאור ומנלדים אורו
מלהה להשקות העולמות עד שיאחפו כל העדים ונבנו את האבן
ואלה שהם אבנים הים ואלה קוקו אוקים אבן ל׳ הענין לפי שמתחלה
היו כלולים בהעת ואחר עי׳ נאנו בכל פרצוף ואחר חוזרים ומתקבלים

ליסוד

ובינה של מלכות מתלבשת בשש שלה עד היסוד שלה הרי יב והיא מתחילים